

[Stein.]

Interesse, om Hypotekbanken ogsaa er forpligtet til at sælge Resten. Jeg gaar ud fra, at det er den ikke, og at man derfor ikke risikerer at komme ud for dette, at Resten af Obligationerne eventuelt pligt-mæssigt maa sælges til Kurser eller paa Vilkaar, som ikke er gunstigere, eller som, for at tilspidse det, endog er ugunstigere end dem, hvortil Salget skete i Fjor.

Den højtærede Finansminister oplyste, at en Del af Laanet var anvendt til Indfrielse af Obligationer, som var anbragt paa endnu ugunstigere Vilkaar end de nyoptagne. Jeg kan ikke se, at den højtærede Minister har Ret heri. Forholdet er dette, at Indfrielsen af de til Sverige solgte Obligationer skal ske i svensk eller engelsk Mønt. De kan altsaa forlanges indfriet i Sterling, og en Indfrielse i Sterling vil kunne blive en Indfrielse til en Kurs omkring 125. Det forekommer mig, at det er et Salg af en saadan Karakter, at det kræver alvorlig Paatale.

Jeg mener i øvrigt, at det gennem den højtærede Ministers Udtalelser er slaaet fast, at Tilsynsraadet, saaledes som jeg ogsaa formodede det forleden, ikke har noget Ansvar for det Salg, der er sket. Men i denne Forbindelse rejser sig, synes jeg, det Spørgsmaal: Hvad har den danske Rigsdag 4 Repræsentanter i Tilsynsraadet for, hvis de ikke over for Rigsdagen skal staa inde for, at alt er rigtigt, og i alle Tilfælde over for Rigsdagen skal gøre Rede for deres Syn paa Hypotekbankens Virksomhed og Drift? Ifølge Loven skal Direktionen to Gange aarlig sende Regnskabsuddrag til Finansministeren og een Gang om Aaret en udførlig Aarsberetning. Der er to af Rigsdagen valgte Revisorer, som afgiver Betænkning til Rigsdagen, men ifølge Sagens Natur maa en saadan Redegørelse fra Rigsdagens Revisorer i det væsentlige blive en formel Konstatation af, at alting regnskabsmæssigt er i Orden. De 4 af Rigsdagen valgte Medlemmer af Tilsynsraadet hører man ikke noget fra. Loven bestemmer ikke, saa vidt jeg ser, noget om, at Tilsynsraadet over for Rigsdagen skal indtage nogen bestemt Stilling, men den hindrer det ikke, og jeg vil henstille til den højtærede Minister, at han dels paataler det efter min Opfattelse meget uheldige Forhold, der har fundet Udtryk ved Salget af de 1 Mill. Kr. Obligationer til Sverige, dels vil have Opmærksomheden henvendt paa det Forhold, jeg her har nævnt med Hensyn til Tilsynsraadet, saa der skabes en

rimelig Ordning, hvorved Tilsynsraadet kommer til at fungere saadan, som et Tilsynsraad efter almindelig Skik og Brug skal og maa fungere.

Finansministeren (H. P. Hansen): Saadan som Sagen om Salget af Obligationer til Sverige foreligger oplyst for mig, vilde der ikke være nogen Anledning for mig til at paatale, at Direktionen havde foretaget dette Salg, og jeg er heller ikke sikker paa, at jeg var berettiget til at foretage en saadan Paatale, idet Hypotekbanken er, i Henhold til den for Banken gældende Lov, en ret selvstændig Institution.

Den ærede Ordfører mente ogsaa selv, at det var vel rimeligt, at det var Direktionen, som havde foretaget Salget af denne Post Obligationer til Sverige, og at Tilsynsraadet derfor heller ikke kunde have noget Ansvar derfor, men senere mente den ærede Ordfører, at Tilsynsraadet burde have større Myndighed og være medbestemmende ved Salg af Obligationer. Jeg gaar ud fra, at i en almindelig Bank er det Direktionen, der har den daglige Ledelse og foretager den Slags Forretninger, uden at Repræsentantskabet, der vel svarer til Tilsynsraadet, tager aktiv Del i Afgørelsen af den Slags Ting. Men hvis man fra Rigsdagens Side mener, at Tilsynsraadet har for ringe Myndighed, ja, saa maa man skride til en Ændring af Loven, og saa vil det jo være rimeligt, at de ærede Medlemmer, som ønsker, at dette skal ske, nærmere paapeger, paa hvilke Omraader Loven bør ændres. Hidtil har der mig bekendt ikke været fremsat nogen Kritik med Hensyn til Tilsynsraadets Stilling i Forhold til Direktionen, og selv om man nu i et enkelt Tilfælde vilde mene, at Tilsynsraadet burde have haft Medbestemelsesret med Hensyn til Salget af en Post Obligationer, der i Virkeligheden ikke er saa overordentlig stor — det drejer sig om 1 Mill. Kr. —, saa vilde det dog maaske blive en noget besværlig Administration til daglig. Jeg er derfor noget i Tvivl om, hvorvidt det vil være formaalstjenligt, men hvis det er et almindeligt Ønske inden for Rigsdagen, at denne Lov skal tages op til Revision, vil jeg naturligvis bøje mig derfor og tage Sagen op. Da det imidlertid ikke er Udvalget, der har fremsat den Kritik, der her er kommet til Orde, og da der ikke staar noget som helst i Betænkningen derom, maa jeg gaa ud fra, at det væsentligt er den ærede Ordfører, som har denne Opfattelse, og med al Respekt for den ærede Ordfører vil jeg dog alligevel betænke mig